

Akademický rok 2018/2019

Bakalářská práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Kateřina Molišová

Název práce: NEO (nepojmenovatelný umělecko-ekologický objekt)

Slovní hodnocení:

Především chci zdůraznit velké zaujetí Kateřiny Molišové pro téma a její promýšlení svého uměleckého projektu v sociálním a komunálním kontextu. Molišová sbírá v relativně náhodně vybraném území české krajiny odpadky, čímž navazuje na svoji činnost v ochranných sdruženích, ale zároveň tuto činnost převádí do uměleckého objektu a akce: chodí krajinou, sbírá odpadky, svazuje je k sobě a vytváří z nich stále se zvětšující kouli, kterou valí před sebou, svůj pochod zaznamenává na Gopro kameru. Kontext díla Kateřiny Molišové v jeho formálních aspektech lze spatřovat zejména v českém i světovém landartovém a environmentálně orientovaném umění zejm. 70. let, např. v díle Milana Knížáka, Vladimíra Havlíka, Miroslava Sonyho Halase a dalších. Tato díla měla pomíjivý charakter, dochovala se především díky fotografické dokumentaci, byla svým rozsahem i provedení spíše intimního charakteru.

Doufám, že Kateřina Molišová stojí ve svém projektu na jeho začátku, tak, jak sama uvádí. Skutečně zajímavý aspekt práce dle mého názoru nastane v momentu, kdy autorka začne naplňovat naplno svou vizi a bude vyjednávat s místními samosprávami či majiteli pozemků o možnosti permanentní instalaci Planety v katastrech různých obcí, protože v tomto momentu se z jedné malé akce může stát mediálně zajímavý čin, který může rezonovat širší společností. Zároveň by byl zajímavý právě prvek onoho vyjednávání s dotčenými aktéry, čímž by Molišové projekt získal další, velmi cennou vrstvu, kterou by jistě mohla dodatečně reflektovat, ať už v textu, či např. ve výsledném výstavním projektu. Zajímá mne také estetický rozměr celého počínu – umístění amorfní koule z nepojmenovatelných, amorfních čehosi, co už ani nejsou věci, přináší zajímavý sochařský i epistemologický rozměr do krajiny, do níž přichází turista nebo člověk toužící si zde odpočinout. Bude si pak nutně klást otázku, s čím že je to konfrontován – zde se opět nabízí otázka, jak hodlá autorka náhodnému divákovi v krajině prezentovat, zda jej hodlá nebo nehodlá nějak dovysvětlit, třeba popiskem, keškou, atd...

Dále se nabízí celá řada postupů, kam se může projekt ubírat: bude autorka na koulích – Planetách – pracovat sama, nebo přizve různé spolky (skauty, ochranné organizace, dobrovolníky)? Podle jakého klíče si bude vybírat umístění jednotlivých Planet? Budou to místa, která budou krajinářsky atraktivní, nebo to budou primárně místa, kde se jí podaří sehnat souhlas majitele pozemku? A tak dále a tak dále. Před autorkou se rozvíjí cestičky možných řešení, která nabízejí různá vyústění a vyznění projektu, každé z nich dle mého soudu zajímavé.

Projekt Kateřiny Molišové se nepochybně trefuje do velmi aktuálního a společensky rezonujícího vědomí environmentální krize, kterou je v umění třeba reflektovat, ale kterou má řada aktérů i vůli prakticky řešit. I když si nemyslím, že v českém prostředí je problematika odpadů a odpadků nejakutnější environmentální problém, je sympatické, že autorka se zhostila jedné z širších environmentálních otázek a dokáže ji *materializovat* a funkčně převést do řeči umění, které má zároveň apelativní nádech, a kromě toho i praktický výsledek. Kromě rozvedení projektu do šíře, v níž vidím nejzajímavější potenciál, doporučuji autorce, aby se více do hloubky seznámila i se současnou environmentální filosofií, antropologií, ekonomikou, či obecně s ekologií jako biologickou vědou, jelikož tento teoretický rámec autorce lépe pomůže zasadit svůj projekt do společenského kontextu, který reflektuje.

Otázky k rozpravě:

V jakém rozsahu chcete práci v ideálním případě realizovat v jakém časovém horizontu? Je pro vás projekt více performancí, objektem, osobní meditací, nebo participativním uměním?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji obhajobě.

Návrh klasifikace:

Doporučuji známku B

Posudek vypracoval(a):

Mgr. et MgA. Barbora Lungová

Datum:

3.6.2019

(Podpis oponenta) –